

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Τὸ ἀκόλουθον λίαν νόστιμον μικρᾶς κόρης διηγεῖτό τις προχθές, αὐτῆκος γενόμενος·

Ἡ Κυρία Μ* * ἔφερεν εἰς φῶς ὥραϊον ἀγοράκι.

Τὴν ἐπιούσαν παρουσιάζουσι τὸ νεογνὸν εἰς τὴν τριετῇ κόρην της, ἣ ὁποία τρελλαίνεται διὰ ταῖς κούκλαις.

— Ὡ! λέγει αὕτη, ἀπωθοῦσα τὸ νεογνόν, δὲν τὴν θέλω ἐγὼ αὐτὴ τὴν κούκλα· αὕτη εἶνε ἀπὸ κρέας!

* *

Ἴδου καὶ ἐν τοῦ Ναπολέοντος Α'.

Ἐν τῷ Γαλλικῷ Θεάτρῳ παριστάνετο τραγωδία τις τοῦ κόμητος Β... , ἔργον εἰς ἄκρον μονότονον. Ἐσπέραν τινὰ ὁ αὐτοκράτωρ μεταβαίνει μετὰ τῆς Ἰωσηφίνας νὰ ἀκούσῃ τὸ δράμα· ἀλλὰ μετὰ τὴν δευτέραν πρᾶξιν ἀηδιάσας σηκώνεται νὰ φύγῃ. Καθὼς διήρχετο τὸν πρόδομον τοῦ θεάτρου, βλέπει κλητῆρά τινα βαθέως κοιμώμενον.

— Ὁ καυμένος! λέγει ὁ Ναπολέων, θὰ ἤκουσ καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὴν πόρτα.

* *

Γνώμη φιλοσόφου τινὸς τῶν Χρυσείων :

Ὁ χαμένος καιρὸς εἶνε ὁ μόνος, ὁ ὁποῖος δὲν μᾶς ἀφίνει λυπηρὰς ἀναμνήσεις.

* *

* Ἄλλος τις ἔλεγε προχθές :

— Ἡ εὐχέλαια τί εὐχαριστεῖ πλειότερον παντὸς ἄλλου μίαν γυναῖκα ;

— Τὸ νὰ εἶνε ὥραία ;

— Ὁχι· τὸ νὰ βλέπῃ ἄλλας ἀσχήμους.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Ἡ δημοτικότης εἶνε λαμπρὸν ξενοδοχεῖον, ὅπου ἐμβαίνει τις ἐν θριάμβῳ διὰ τῆς θύρας, καὶ ὁπόθεν ἐκβαίνει διὰ τοῦ παραθύρου ἢ διὰ τῆς καπνοδόχου, αἵματόφυρτος ἢ πλήρης ἀσδόλης.

* * * Ἐχγεῖς δύο πράγματα ἐπίσης ἐπιβλαβῆ, ἀλλ' ἐπίσης δυσεκρίζωτα : τὰ ζιζάνια τοῦ κήπου σου, καὶ τὴν περὶ σεαυτοῦ ἀρίστην ὑπόληψιν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

■ Ἐν Αὐστραλίᾳ, ἰδίως δὲ ἐν ταῖς παρὰ ταύτην νήσοις τῶν Μαλαίων, μεταχειρίζονται μεγάλους πιθήκους νοσημονεστάτου τινὸς εἶδους, ὅπως τοὺς δούλους εἰς μέρη τινὰ τῆς Ἀφρικῆς. Ὁ κοκοφοῦνιξ ἐν ταῖς χώρας ταύταις εἶνε πολύτιμον δένδρον ἕνεκα τῶν καρπῶν αὐτοῦ, οἵτινες ὅμως δυσκόλως συλλέγονται. Οἱ κάτοικοι λοιπὸν διδάσκουσι τοὺς πιθήκους ν' ἀναρριχῶνται ἐπὶ τῶν δένδρων καὶ νὰ ἐκλέγῃσι τὰ ὠριμώτερα τῶν κοκοκαρπῶν, παραπλησίως ὅπως ὁ Ἀραβὶς τῆς Μοζαμβικῆς διδάσκει εἰς τοὺς μαύρους τοῦ τῆς

γον τοῦτο. Ἡ μόνη διαφορὰ εἶνε ὅτι οἱ πίθηκοι ἐκτελοῦσιν εὐχαρίστως τὴν ἐργασίαν ταύτην.

Ἐφημερίς τῆς νήσου Ταπροβάνης (Ceylan) ἀναφέρει ὅτι ἐν τῇ νήσῳ Σιγκαπὸρη καὶ ἐν τῇ νήσῳ Πενέγκω (παρὰ τὴν Μαλάκκαν) μεταχειρίζονται πρὸς τὸ ἔργον τοῦτο πιθήκους, οὓς ἐκγυμνάζουσιν ἐν Ἀτσίν (Σουμάτρα) ἔμποροι πλάνητες, καὶ δίδουσιν ἐπὶ μισθώματι. Οἱ πίθηκοι οὗτοι ἀναρριχῶνται ἐπὶ τῶν δένδρων δεδεμένοι διὰ σχοινίων, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν κυρίων των, καὶ συλλέγουσι τὸν καρπὸν τὸν ὥριμον, δάκνοντες τὸν μίσχον ἢ ποδίσκον τῶν καρύων, μέχρις οὗ ἀποκοπῇ ἐκ τοῦ στελέχους.

■ Ἡ σχολὴ τῆς ἱατρικῆς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Βιέννης συνήλθε τὸν παρελθόντα μῆνα εἰς ἑκτακτον συνεδρίαν ὅπως ἀποφανθῇ ἐπὶ προτάσεως τοῦ καθηγητοῦ Jaeger, ἀφορώσης εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ δουκὸς Καρόλου-Θεοδώρου, ἀδελφοῦ τοῦ βασιλέως τῆς Βαυαρίας ὡς μέλους ἐπιτίμου τῆς σχολῆς. Ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν λόγων. δι' οὓς ὑπέβαλε τοιαύτην πρότασιν, ὁ καθηγητὴς Jaeger ἀπαριθμεῖ τὰ ἀπειράριθμα προσόντα τοῦ δουκὸς ἱατροῦ, ὅπως τύχῃ τῆς μεγάλης ἐκείνης τιμῆς. Οὐ μόνον ὁ δοῦξ ἔλαβε τὸ δίπλωμα τοῦ διδάκτορος τῆς ἱατρικῆς, ἀλλ' ἐνδελεχῶς ἀσχολεῖται περὶ τὴν ὀφθαλμολογίαν, περὶ μελέτας διὰ τοῦ μικροσκοπίου, καὶ περὶ τὴν θεραπείαν ἀσθενῶν, ἐν οἷς πᾶσι μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας ἐργάζεται. Ἐξέδωκε δὲ καὶ πραγματεῖαν περὶ τῆς ἀνατομίας καὶ παθολογίας τοῦ υδατώδους σώματος τοῦ ὀφθαλμοῦ, ὅπερ μαρτυρεῖ καταφανῇ ἔρωτα πρὸς τὴν ἱατρικὴν, καὶ ἐργασίαν ὠφέλιμον καὶ ὅλως νέαν. Δὲν περιορίζονται δ' ἐνταῦθα μόνον τὰ προσόντα τοῦ δουκὸς Καρόλου, ἀλλὰ προτίθεται ν' ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τοῦ νοσοκομείου τοῦ Tegernsee, καὶ τὴν κατασκευὴν ἑτέρου ἰδίας δαπάναις.

■ Τὸ ἐπόμενον ἀνέκδοτον, ἂν καὶ πρὸ πολλῶν ἐτῶν συμβᾷν, εὐρίσκομεν ἐν τινι τῶν τελευταίων φύλλων τοῦ «Figaro».

Ὅτε ἐν ἔτει 1860 ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας ἐπεσκέφθη τοὺς Παρισίους, ὁ νομάρχης τοῦ Σηκουάνα ἀνέστηκεν εἰς διάσημόν τινα ἀρχιτέκτονα νὰ ὀργανώσῃ τὰς ἐορτάς, αἵτινες ἐπρόκειτο νὰ τελεσθῶσιν εἰς τιμὴν τῆς Μεγαλειότητός της.

Ὁ ἀρχιτέκτων, ἀποῦ ἐξετέλεσεν ὅσον ἔνεστι τελείως τὴν ἀνατεθείαν αὐτῷ ἐντολὴν, ἐζήτησε παρὰ τοῦ νομάρχου ὡς ἀμοιβὴν νὰ τὸν παρουσιάσῃ εἰς τὴν βασίλισσαν.

— Ἀλλὰ μὲ τὸ ὑπογένηιον ὁποῦ ἔχετε, εἶνε ἀδύνατον, φίλε μου. Κόψατέ το, καὶ σὰς παρουσιάσω.

— Νὰ κόψω τὸ ὑπογένηιόν μου ! Ποτέ !

Τὴν ἐπαύριον καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ὁ αὐτοῦ ἀρχιτέκτων ἐταλαντεύετο μεταξὺ τῆς πρὸς τὸ γένειόν του ἀγάπης καὶ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν βασίλισσαν. Τέλος κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμήν, κατισχυσάσης τῆς τελευταίας

ταύτης, τὸ περισπούδαστον υπογένηιον προσηνέχθη θυσία, δὲ δὲ ἀρχιτέκτων καλῶς ἐξυρισμένος εὗρίσκετο μετὰ μίαν ὥραν εἰς τὸ Δημαρχεῖον, μὴ ἀφίγων ἀπὸ κοινὰ τὸν νομάρχην.

Ἀλλὰ αἱ παρουσιάσεις γίνονται, μὲ ὅλα δὲ τὰ νεύματά του πρὸς τὸν νομάρχην, τὰ σημεῖα τῶν ὀφθαλμῶν, τοὺς ψιθυρισμοὺς, βλέπει ὅτι ἡ βασίλισσα ἀπομακρύνεται χωρὶς αὐτὸς νὰ παρουσιασθῇ.

— Δοιπὸν, λέγει κατόπιν πρὸς τὸν νομάρχην μὲ ὕψος ἐπιπλήξεως, καὶ ἡ ὑπόσχεσίς σας;

— Ποία ὑπόσχεσις, Κύριε;

— Νὰ μὲ παρουσιάσῃτε εἰς τὴν βασίλισσαν.

— Ὑπὸ ποίαν ιδιότητα;

— Ὡς διοργανώσαντα τὰς ἐορτάς.

— Πῶς! σὺ εἶσαι φίλτατε; ἀνεφώνησεν ὁ νομάρχης, βάλλων δυνατὸν καγχασμόν. . . Ἀλλὰ ἔπρεπε νὰ μὲ εἰδοποιήσῃς* ἔτσι πού ἐγείνες μου ἤτον ἀδύνατον νὰ σὲ ἀναγνωρίσω!

¶ Περὶ τῆς ἱκανότητος τῶν Ἀγγλῶν ἀνταποκριτῶν πολλὰ ἐγράφησαν μέχρι τοῦδε. Ἐφημερίς δέ τις ἀναφέρει ἐσχάτως καὶ τὸ ἀκόλουθον γεγονός, ὅπερ συντελεῖ ἔτι μᾶλλον εἰς χαρακτηρισμὸν αὐτῶν.

Κατὰ τὸν πόλεμον τῶν Ἀγγλῶν ἐναντίον τῶν Ἀσσαντῖ, εἰς τὴν δυτικὴν παραλίαν τῆς Ἀφρικῆς, αἱ ἐφημερίδες τοῦ Λονδίνου δὲν εἶχον ἰδιαίτερον τηλεγραφεῖον σύμμα κατ' εὐθεῖαν ἀπὸ τοῦ κόλπου τῆς Γουίνεας εἰς Ἀγγλίαν, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ κομισθῶσιν αἱ εἰδήσεις εἰς Μαδέραν, ἐξ ἧς ἀπεστέλλοντο τηλεγραφικῶς. Ἐν τῇ νήσῳ λοιπὸν ταύτῃ εἶχον ἐγκαταστήσῃ οἱ ἀνταποκριταὶ τῶν ἐφημερίδων, σπουδαιότατον δὲ δι' αὐτοὺς ἦτο, τίς πρῶτος νὰ λάβῃ τὰς ἐπιστολάς τῶν στρατιωτικῶν ἀνταποκριτῶν, οἵτινες παρηκολούθουν τὰς πολεμικὰς ἐργασίας. Ὅταν ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὴν νῆσον οἱ ἀνταποκριταὶ ἔμαθον ὅτι αἱ παρὰ τῆς χώρας τῶν Ἀσσαντῖ προερχόμεναι ἐπιστολαὶ ἔπρεπε νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς κάθαρσιν, τουτέστιν εἰς καπνισμόν, ὡς εἴθισται ἐν καιρῷ ἐπιδημίας. Τότε ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν «Ἡμερησίων Νέων» συνέλαβε τὴν ἀκόλουθον ιδέαν, ὅπως δύναται πρῶτος νὰ ἀναγινώσκῃ τὰς ἐπιστολάς του. Μεταβαίνει εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ καπνισμοῦ ὑπάλληλον καὶ τοῦ λέγει·

— Κύριε, δὲν ἔρχομαι νὰ ζητήσω νὰ παραβῇτε τὰ καθήκοντά σας καὶ μοὶ παραδώσῃτε τὰς ἐπιστολάς μου πρὶν λάβῃτε ὅλας τὰς ἐπιβαλλομένας προφυλάξεις. Μόνον σᾶς παρακαλῶ νὰ δεχθῇτε νὰ λάβῃτε τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ μου καὶ νὰ ἀποσφραγίζετε τοὺς εἰς τὸ ὄνομά μου φακέλους ἅμα φθάνοντας· τὰς ἐν αὐτῇ ἐπιστολάς κρατεῖτε ἀνοικτάς διὰ τῆς λαβίδος ἐνδοθεν τοῦ γραφείου σας ὅπισθεν τῆς ὕδατος τοῦ παραθύρου, ἐγὼ δὲ ἐρχόμενος ἔξωθεν λαμβάνω γινώσκιν τοῦ περιεχομένου αὐτῶν. Περισσότερον δὲν μὲ χρειάζεται, καὶ διὰ τὴν ἐκδόλυσιν αὐτὴν θὰ σᾶς εἶμαι μὲ γάλως εὐγνώμων.

Ὁ ὑπάλληλος παρεδέχθη τὴν συμφωνίαν, οὕτω δὲ τὰ «Ἡμερησία Νέα» ἡδυνήθησαν νὰ δημοσιεύσωσι πρὸ ὅλων τῶν ἄλλων ἐφημερίδων τὰς περὶ τοῦ πολέμου ἐκείνου εἰδήσεις.

¶ Αἱ ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες ἀναφέρουσιν, ὅτι πρὸ τινῶν ἡμερῶν δυσάρεστόν τι συνέβη εἰς τὴν Σάραν Bernhardt κατὰ τινὰ παράστασιν τῆς «Φαίδρας» ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Chicago. Ἐν τῇ τετάρτῃ πράξει, καθ' ἣν στιγμὴν ὑποκρινομένη τὸ πρόσωπον τῆς Φαίδρας ἀνῆγγελλεν εἰς τὴν Οἰνῶνν ὅτι ἔχει ἀντιζήλον, ὅτι ὁ Ἰππόλυτος ἀγαπᾷ τὴν Ἀριζίαν, ἡ ἡθοποιὸς, ἐνῶ ἀπήγγειλε τὸν στίχον:

Va, laisse moi le soin de mon sort déplorable, ἐλιποθύμησεν αἰφνης καὶ κατέπεσεν ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Οἱ θεαταὶ δὲν ἐνόησαν ὅτι ἡ ἡθοποιὸς διέκειτο κακῶς ἢ ὅταν εἶδον προσερχόντα ἐν σπουδῇ τὸν διευθυντὴν τοῦ θεάτρου μετ' ἄλλων προσώπων, οἵτινες ἀναλαβόντες εἰς τοὺς βραχίονας αὐτῶν τὴν πᾶσχουσαν ἐξήγαγον τῆς σκηνῆς. Ἐδέησε δὲ νὰ καταπετασθῇ ἡ αὐλαία ἐπὶ πολλὴν ὥραν, ἕως ὅτου διὰ πολλῶν περιποιήσεων ἡ ἀσθενὴς ἀναλαβοῦσα δυνάμεις ἡδυνήθη νὰ ἀναφανῇ ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ νὰ τελειώσῃ τὴν τελευταίαν πράξιν.

¶ Τὸ παρελθὸν ἔτος Σύλλογός τις εἶχε θέσει βραβεῖον 200 δολλαρίων διὰ τὸ καλῖτερον ὑπόμνημα, ὅπερ ἤθελεν ἀποσταλῇ εἰς αὐτὸν, πραγματευόμενον περὶ τῶν ἀσφαλεστέρων μέσων πρὸς καταστροφὴν τῶν ποντικῶν. Τὸ ὀρίσθην βραβεῖον ἀπενεμῆθη εἰς τὸν ἱατρὸν Burnett ἐκ Φιλαδελφείας, ὅστις ἐπὶ τοῦ τεθέντος θέματος ἀπέστειλε τὸ λακωνικὸν τοῦτο ὑπόμνημα: «Τὸ ἀσφαλέστερον μέσον πρὸς καταστροφὴν τῶν ποντικῶν εἶνε ὁ πολλαπλασιασμός τῶν γάτων». Εἰς ἀναγνώσθη.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Τὰ πλεῖστα τῶν ἀνθῶν, τῶν δρεπομένων πρὸς κόσμησιν αἰθούσης ἢ δωματίου, μαραίνονται συνήθως, ἀφοῦ μείνωσι περὶ τὰς 24 ὥρας εἰς τὸ ὕδωρ. Τινὰ διατηροῦνται πλεῖστον, ὅταν τὸ ὕδωρ ἐν ᾧ εἰσὶν ἐντελειμένα ἀνανεόνεται συχνότερον καὶ ρίπτεται ἐντὸς αὐτοῦ μικρὸν δράγμα νίτρου. Διὰ τοῦ ἐπομένου δὲ τρόπου, ὃν κοινοποιεῖ ἡμῖν μία τῶν ἡμετέρων συνδρομητριῶν, δύναται καὶ ὅλως μαραμμένα ἄνθη νὰ ἀναζωογονηθῶσι. Τὰ ἄνθη ἐντίθενται ἐντὸς ὕδατος θερμοῦ καὶ ἀρκετοῦ ὥστε νὰ καλύψῃ τοῦλάχιστον τὸ τρίτον τῶν στελεγῶν αὐτῶν· ὅταν δὲ τοῦτο ἀποψυχρανθῇ, τὰ ἄνθη ἀναλαμβάνουσι τὴν προτέραν αὐτῶν δροσερότητα καὶ ἀκμὴν. Τότε ἀποκόπτει τις μέρος ὅσον τὸ πάχος δακτύλου ἀπὸ τοῦ στελέγους αὐτῶν καὶ ἐνθέτει πάλιν αὐτὰ εἰς καθαρὸν ὕδωρ. Τὰ λίαν τρυφερά ἄνθη καὶ τὰ χρώματος λευκοῦ καὶ ἀνοικτοῦ δὲν ἀναζωογονοῦνται τόσον τελείως, ὅσον τὰ εὐρωστότερα καὶ τὰ ἔχοντα χρώμα σκοτεινόν.